

Onko koirasi arka remmiräyhääjä?

Teksti Mirjam Ruhanen, Koirakoulu Kiti

Monesti kuulee koiranomistajien kertovan, kuinka heidän pieni koiransa pelkää isoja mustia koiria. Miten koira ilmaisee pelkoaan? Onko haukkuminen reaktio, joka johtuu aina koiran pelosta? Useimmiten kysyessäni ihmisiltä, miten he huomavat koiransa pelkäävän jotain, he kertovat näkevänsä sen siitä, että koira haukkuu kohteelle, vaikkapa mustalle isolle koiralle. Jokainen on varmasti joskus nähnyt remmissä räksyttävän koiran. Mietitäänkö tarkemmin, mitä kaikkea ohitustilanteessa todella tapahtuu, kun tämä omistajan araksi ajattelema koira on rodultaan coton de tuléar.

Tyypillisin räksytystilanne ulkoillessa on vieraan koiran ohitus. Kun coton näkee ”pelottavan ison mustan koiran” tulevan vastaan, se alkaa tarkkailla lähestyjää, saattaa jäykistyä ja hidastaa kävelyään hieman. Kun lähestyvä koira on ehtinyt tietyn etäisyyden päähän, coton rupeaa kiskomaan hihnassa ja haukkumaan koiraa kohden pyrkien. Ohitettaessa coton usein jo sinkelele päättömästi hihnassa ohitettavan ja omistajansa välissä samalla räksyttäen. Jotkut cotonit myös vinkuvat ohitettavan havaitessaan, ja jotkut taas pysähtyvät vaanimaan. Tyylejä on monia, mutta useimmiten tilanne kuitenkin huipentuu siihen, että koira räksyttää viimeistään itse ohitustilanteessa ja usein myös jonkun aikaa sen jälkeenkin koiran perään pyrkien. Mistä tämä sitten johtuu? Johtuuko se pelosta? Ei kuulosta kovin fiksulta cotonilta, että se pelätessään pyrkimällä pyrkisi pelottavan kohteen luokse! Ja sitähän cotonit yleensä tekevät noissa ohitustilanteissa - pyrkivät ohitettavan koiran luokse. Jos hihnasta päästäisi irti, niin siellähän ne jo olisivat. Loogisempaa olisi, että coton, joka on arka ja oikeasti pelkää niitä isoja mustia koiria, pyrkisi välttämään tilanteen, jossa se joutuisi pelottavan koiran lähelle. Mieluummin se lähtisi hiljaa tilanteesta pois tai väistäisi ohitettavaa koiraa mahdollisimman kaukaa. Jos omistaja päästäisi ison mustan koiran tutustumaan arkaan ja pelokkaaseen cotoniinsa, niin ainoaksi vaihtoehdoksi cotonille jäisi puolustaa itseään joko haukkumal-

la kimeästi tai hyökkäämällä vierasta koiraa kohti. Tällaisessa tapauksessa arka coton myös yrittäisi ensin piiloutua omistajansa jalkojen taakse ja pyristellä hihnasta irti, yrittäen epätoivoisesti päästä tilanteesta pois. Tästä voimme päätellä, että yleensä ne remmirähisijät eivät ole oikeasti arkoja luonteeltaan. Tosin poikkeuksiakin löytyy. Arkakin coton voi räyhätä remmissä, mutta toisin kuin tyypillisellä remmiräyhääjällä cotonilla, aralla on silloin häntä koipien välissä niin, ettei hännänpäätä näy.

Mikä sitten on syy remmissä räyhäämiseen, jos se ei ole cotonin arka luonne ja pelko? Usein syy on epävarmuus, joka taas voi johtua monista eri syistä. Joskus on voinut joku koira rähähtää tai jopa purra cottonia, kun se on päästetty tutustumaan toiseen koiraan hihnassa kytkettynä ollessaan. Tai coton on voinut pitää tutustumistilannetta hihnassa uhkaavana, vaikka se onkin omistajan mielestä näyttänyt aivan normaalia. Tuollaisen tapahtuman muistava coton ajattelee, että sama voi toistua uudelleen. Se räksyttää vieralle koiralle sen lähestyessä kertoen ”älä tule tänne”. Epävarmuus voi myös johtua siitä, ettei coton luota omistajansa pystyvän puolustamaan sitä, mikäli ohitettava koira päättäisi hyökätä sen kimppuun. Se on myös epävarma kykeneekö itse puolustamaan itseään, jolloin tulos on sama. Coton räksyttää ohitettavalle koiralle käskien sitä pysymään kauempana. Kun vieras koira omistajansa taluttamana ei usko, vaan lähestyy lähestymistään, cotonkin saattaa pyrkiä lähestyvää koiraa kohti tarkastaakseen, onko vieras koira todellinen uhka vai ei. Näin varsinkin, jos cottonilla on puolustusviettiä, ja se kokee, että sen on puolustettava myös omistajansa. Tällaisia tilanteita näkee hyvin usein koirien ohituksissa. Lähestyttäessä koira räksyttää vastaantulevalle koiralle, mutta räksytys loppuu, kun koira pääsee tarkistamaan vieraan koiran. Jos koirat toteavat toisensa turvalisiksi, niin kaikki sujuu hyvin. Mutta tilanne voi myös päättyä niin, että koirat rähähtävät toisilleen tai jompikumpi puree toista, jolloin taas epävarmuus kasvaa. Epävarmuus voi johtua

Rohkea ja itsevarma coton on havainnut vieraan koiran jonka luokse pyrkii, mutta ei vielä räyhää.

ONKO KOIRASI ARKA REMMIRÄYHÄJÄ?

luonteesta ja on silloin vahvasti periytyvä ominaisuus. Toisin kuin arkuus, epävarmuus voi osaltaan johtua myös aiemmista ikävistä tapahtumista tai siitä, ettei koira luota omistajaansa. Luonteesta johtuvaa epävarmuutta ei voida poistaa ulkoisia tekijöitä/olosuhteita muuttamalla, kun taas tapahtumista ja omistajasta johtuva epävarmuus on mahdollista poistaa vahvistamalla koiran luottamusta omistajaansa. Yleensä luonteesta johtuvan epävarmuuden lisäksi koirilla esiintyy samalla myös tapahtumista ja omistajasta johtuvaa epävarmuutta. Silloin epävarmuutta on mahdollista lieventää vahvistamalla koiran luottamusta omistajaansa, vaikka koiran luonnetta ei voikaan muuttaa. Epävarman cotonin - koiran ylipäättään - tunnistaa siitä, että ohitettavalle koiralle haukkuessa häntä on alhaalla, mutta ei mene koipienvälisiin piiloon. Hännän asento ei kuitenkaan kaikissa tilanteissa ole merkki epävarmuudesta, vaan häntä voi joissain tilanteissa olla alhaalla useinkin, vaikka coton ei olisikaan epävarma. Pennuilla epävarmuus kuuluu henkisen kasvun vaiheeseen, jota kutsutaan "mörköiksi". Sen alkamisen huomaa siitä, että pentu alkaa säikkyä ja haukkua epävarmana asioille, joihin se ei ole aiemmin kiinnittänyt huomiota. Kohde voi olla vaikkapa tuulen mukana liikkuva lehti, iso kivi tai kanto. Tämä kehitysvaihe ja sen mukanaan tuoma epävarmuus ovat täysin normaaliin kasvuun kuuluvia ja menevät ajallaan ohi. Aikuisella koiralla taas näön huonontuminen aiheuttaa usein epävarmuutta, mutta myös kipu voi sitä tehdä. Mikäli koiran käytös muuttuu yllättäen tai pikkuhiljaa selvästi aiempaa epävarmemmaksi, eikä mitään ikävää välikohtausta ole tapahtunut, on syytä ottaa huomioon myös terveydelliset vaihtoehdot.

Myös luonteeltaan rohkeat ja itsevarmat cotonit harrastavat remmiräyhäystä. Tosin sellainen coton ei välttämättä aina räksytä lähestyvälle koiralle, vaikka vastaantulija olisikin se iso musta koira, joka vielä räyhäisi cotonille, minkä ehtii. Varsinkin, jos cotonilla sattuisi olemaan matala puolustusvietti, tai se

puuttuisi kokonaan, se todennäköisesti vain kävelisi itsevarmana ohi. Jos vastaantuleva koira on luonteeltaan rohkea ja itsevarma, cotonikin voi tuntea tarvetta räksyttää takaisin. Mikäli taas coton on rohkea ja itsevarma, mutta lisäksi myös dominoiva ja isolla egolla varustettu, silloin se todennäköisesti räyhää häntä pystyssä isotellen. Silloin asetelma voikin olla aivan päinvastainen kuin miten omistaja on sen tulkinut. Eli pieni valkoinen puudeli onkin todellisuudessa se uhkaava öykkäri, ja iso musta koira haukkuu epävarmana yrittäen häätää uhkaavan pikku puudelin pois.

Rohkea ja itsevarma coton haukkuu häntä pystyssä vierasta koira.

Epävarma coton pitää häntäänsä alhaalla, mutta se ei ole koipienvälissä niinkuin aralla cotonilla olisi.